

A magyar etnikum megroppantása a cél?

2013 november 17. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A folyamatok íve megvilágosul. Az apró részletek is a helyükre kerülnek. Szinte hézagmentes a rend.

A pénzek áramlása, szerteörvénylése annyira különleges, hogy képtelenség fölfedezni benne a logikát. Ésszer?tlen, zavaros, kontraproduktív, konfúz. Egy kegyelmi pillanatban viszont letisztul a kép. Ha élünk egy feltételezéssel.

Azzal, hogy a magyar etnikum megsemmisítése a cél.

Ha valóban ez a szándék, akkor egy csapásra minden nyilvánvaló lesz. A logika letisztul. Az er?k egy irányba húznak. A folyamatok íve megvilágosul. Az apró részletek is a helyükre kerülnek. Szinte hézagmentes a rend.

Ilyenkor el kell mélyülni a jelenségek tanulmányozásában.

Olyan ez, mint amikor éveken át születnek összekuszált döntések, majd amikor valami bekövetkezik, visszamen?leg is tisztázódik minden. Hoppá! – csap homlokára a felismer?. Aki eddig a megvezetett volt.

Bizonyos életkor után mindenki vissza tud emlékezni ilyen élményre.

Amikor egy térségben mindenki jól jár, mindenkinek a szempontjaira figyelnek, mindenki tiszteletet kap, egyedül a magyar etnikum nem; kizárólag – kirekeszt?leg? – a magyar etnikum tagjai viselik a terheket, akkor különös szándék rejt?zik a háttérben.

Stratégiai cél.

Az eredend? okot csak sejteni lehet. A találgatások évtizedek óta folynak. Az effajta találgatások különben búvópatakként bukkannak fel, buknak alá a históriában. Most éppen napvilágon vetnek hullámokat, nagyon is er?s fényben.

De biztosat csak (a) kevesek tudnak.

F?leg a következmények „kezelése” borul mély homályba. Számolnak-e ezekkel azok, akik a folyamatot szervezik? Felügyelik? Azt hiszik, hogy ?k – vagy kedvezményezettjeik – lesznek épp nyeregben? S marad erejük a rendezésre?

Aligha.

A bajkever?k makacs fogyatéka ugyanis: nem tudják, hol a határ. Túlfeszítik a húrt. Túltöltik a poharat. Elszakad az ideg. Kiloccsan a víz. És ?k maguk is megsínylik a váratlan fordulatot. Szembesülnek azzal, hogy minden szempontot ?k sem mérlegeltek.

Az élet gazdagabb, mint gondolták.

Sokszín?bb. Plurálisabb. Több esélyt rejt, számosabb dobbantót állít. El?kerülnek titkolt kapacitások. Kifejl?dnek újfajta er?k. Váratlan irányokat nyitnak innovációk. Mozgalmak indulnak, panganak, beolvadnak, egységesülnek.

Er?források buzognak fel.

Amott sorvadás indul, felizzik viszály, sablonok közé reked a gondolkodás. Lazulnak szövetségek, adattömeg ömlik a nyilvánosság elé, leleplez?dnek rettegve titkolt ármánykodások, visszaüt a hosszan t?r?.

Kockázatosabb a csapásmérés.

Nemcsak egy agytröszt m?ködik. Újabb szalonok nyílnak, elemeznek, következtetnek, tervet kovácsolnak, stratégiát állítanak fel, módosítanak, célokat vetnek el, s állítanak helyükbe újabbakat, ellencélokat kereszteznek.

Még harcolni is megtanulnak.

Egyre több ütközetben érzik meg a gy?zelem ízét, s felismerik: a szembenállók is sebezhet?k. Ezért újabb és újabb hídf?állásokat létesítnek, és nem engedik át ?ket, még akkor sem, ha a legádázabb fegyvert vetik be ellenük: az aljasságot.

Nem adják fel.
Kovács G. Tibor - gondola.hu

Ajánló